რუსეთის საინფორმაციო ომში წინააღმდეგობის განსხვავებული სტრატეგიები (პოლონეთი, ესტონეთი, საქართველო) 2014 – 2024

ელენე ხომერიკი

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსტეტის მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე საერთაშორისო ურთიერთობების მაგისტრის აკადმეიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

პოლიტიკური მეცნიერებათა და საერთაშორისო ურთიერთობები (საერთაშორისო ურთიერთობები)

ხელმძღვანელი: შოთა უტიაშვილი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი
თბილისი, 2026

სარჩევი

ii. აბსტრაქტი 4

iii. შესავალი 5

iv. საკითხის აქტუალურობა 6

v. საკვლევი კითხვა 7

vi. ჰიპოთეზა 7

vii. ლიტერატურის მიმოხილვა 8

viii. თეორიული ჩარჩო 11

ix. მეთოდოლოგია 14

1. ესტონეთის მაგალითი 16

1.1 მოსახლეობის დაყოფა და პრორუსული სეგმენტი 16

1.2 საინფორმაციო გავლენის მექანიზმები 18

1.3 სახელმწიფოს რეაგირება, ესტონეთის მოდელი 20

ძირითადი მიდგომები 22

1.4 მედია ეკოსისტემა და ინფორმაციის მიღება 25

1.5 2022 წლის, რუსეთ - უკრაინის ომის შემდეგ ცვლილებები 27

1.6 დინამიკა 29

2. პოლონეთის მაგალითი 30

2.1 ისტორიული და პოლიტიკური კონტექსტი 30

2.2 მოსახლეობის დაყოფა და პრორუსული სეგმენტი 32

2.3 რუსეთის მთავარი საინფორმაციო ნარატივები 33

2.4 საინფორმაციო გავლენის მექანიზმები 35

2.5 მედია ეკოსისტემა და ინფორმაციის მიღება 37

2.6 სახელმწიფოს რეაგირება, პოლონეთის მოდელი 39

ძირითადი მიდომები 41

2.7 2021 წლის ბელარუს-პოლონეთის საზღვრის კრიზისი 42

2.8 2022 წლის რუსეთ-უკრაინის ომის შემდეგ ცვლილებები 43

2.9 დინამიკა 44

3.0 საქართველოს მაგალითი 45

3.1 ისტორიული და პოლიტიკური კონტექსტი 45

3.2 მოსახლეობის დაყოფა და პრორუსული სეგმენტი 47

3.3 რუსეთის მთავარი საინფორმაციო ნარატივები და გავლენის მექანიზმები 48

3.4 მედია ეკოსისტემა და ინფორმაციის მიღება 50

3.5 სახელმწიფოს რეაგირება - საქართველოს მოდელი 51

ძირითადი მიდგომები 53

3.6 2019 წლის „გავრილოვის ღამის“ და საინფორმაციო კრიზისის მაგალითი 54

3.7 2022 წლის რუსეთ - უკრაინის ომის შემდეგ ცვლილებები 55

3.8 დინამიკა 56

x. შედარება 57

xi. შეჯამება 60

xii. გამოყენებული ლიტერატურა 61

i. აბსტრაქტი

ნაშრომი იკვლევს რუსეთის საინფორმაციო ომში წინააღმდეგობის განსხვავებულ სტრატეგიებს ესტონეთის, პოლონეთისა და საქართველოს მაგალითზე 2014–2024 წლებში. კვლევის მიზანია გააანალიზოს, თუ როგორ მოქმედებს ისტორიული გამოცდილება, ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის დონე და რუსეთისგან მომდინარე საფრთხეების აღქმა აღნიშნული ქვეყნების ინფორმაციული უსაფრთხოების პოლიტიკის ფორმირებაზე.

კვლევა ეფუძნება შედარებითი ანალიზის მეთოდს და განიხილავს სახელმწიფო სტრატეგიებს, საკანონმდებლო ჩარჩოებს, ინსტიტუციურ მექანიზმებსა და პრაქტიკულ ღონისძიებებს, რომლებიც მიმართულია დეზინფორმაციის, პროპაგანდისა და სხვა საინფორმაციო საფრთხეების წინააღმდეგ. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა იმ ფაქტორებს, რომლებმაც განსაზღვრა თითოეული ქვეყნის მიდგომა რუსეთის საინფორმაციო გავლენის წინააღმდეგ.

ნაშრომის ჰიპოთეზის მიხედვით, ინფორმაციული უსაფრთხოების მოდელებს შორის არსებული განსხვავებები განპირობებულია ისტორიული გამოცდილებით, ევროატლანტიკური ინტეგრაციის ხარისხითა და რუსეთისგან მომდინარე საფრთხეების აღქმის შესაბამისად.

კვლევის შედეგები ხელს შეუწყობს რუსეთის საინფორმაციო გავლენის წინააღმდეგ სხვადასხვა სახელმწიფოების გამოცდილების უკეთ გააზრებას და გამოავლენს იმ ფაქტორებს, რომლებიც განსაზღვრავს ინფორმაციული უსაფრთხოების პოლიტიკის ეფექტიანობას თანამედროვე უსაფრთხოების გარემოში.